

Chiniquy esete

Származására nézve kanadai-francia volt, katolikus pappá szentelték 1843-ban. Néhány év múlva, 1851 szeptember 28-án erkölcstelen viselkedése miatt a megyéspüspöke fölfüggesztette őt papi működése alól. Ekkor elköltözött el Kanadából és az Egyesült Államokba költözött és ott egy másik katolikus püspöknél jelentkezett, akit arra kért, adjon neki más működési lehetőséget. Ez az amerikai püspök azonban az egyházjog szerint, nem adott neki beosztást, sem nem alkalmazta, sőt az egyházmegye elhagyására kötelezte 1856. november 26-án. Ekkor Chiniquy egyszeriben írt előbbi megyéspüspökének s levelében ezeket írta: „Kegyelmes Uram, -mivel az én cselekedeteim botrányt okoztak és inkább azt a hitet keltették, hogy nem engedelmeskedem önnek, beleegyezem, hogy a katolikus Egyházból eltávolítsanak engem, sietek kifejezni sajnálatomat. Hadd lássa a világ azt az erős óhajomat, hogy katolikusként éljek és haljak, igyekszem megírni, hogy alá vetem magam az ön ítéletének és megígérem, hogy ezentúl nem fogok papként működni az ön egyházmegyéjében az ön engedelme nélkül. Kérem kegyelmes uram, hogy vegye le rólam azokat az egyházi büntetéseket, /cenzúrákat/, amelyeket kimondott rám és mindazokra, akik szentségszolgáltatásokban velem részt vettek. Vagyok önnek leghűségesebb fia Jézus Krisztusban, Charles Chiniquy, 1856 november 25-én”

Chiniquy viselkedése viszont éppen e levél írásakor olyan volt, hogy egyetlen püspök sem fogadhatta fel őt. És megyéspüspöke jogosan vissza is utasította őnéki abbéli kérelmét, hogy aktív papként alkalmazza. 1858-ban azonban sikerült rábeszélnie a chikágói püspököt, hogy őt fölvegye. egyházmegyéjébe, de csaknem azonnal el is távolították őt onnan. Mivel így azután minden katolikus püspöknél lehetetlenné vált a helyzete, Chiniquy egy szállodába ment és egy éjszakán át tartó kínos vergődés után és azon való búsulásában, hogy a katolikus Egyház elhagyta őt, azt mondotta, hogy égi világosság áradt rá, és hogy tisztán látta, hogy a római egyház téves volt, és hogy az üdvözülés a protestánsokkal volt.

A protestánsoknál is zavarokat okozott. 1862-ben a chikágói protestáns zsinat kidobta őt, mert eltulajdonította azokat a pénzeket, amelyeket hamis ürüggyel Európában gyűjtött egy nemlétező protestáns jótékonyági intézmény részére. - Akkor az amerikai presbiteriánusok fölvtették őt, de nemsokára onnan is elzavarták sikkasztás miatt. Ezek után az Orange-men gyülekezet felvette őt és rómaellenes-témakör előadója lett, egészen haláláig.

A kanadai Montreal érseke följánlotta, hogy az Egyházzal kibékíti őt és nagy szeretettel és megértéssel, a Kálvárián a jobblatorhoz is megbocsájtással forduló Krisztus példaképével teljes bocsánat kieszközlését ígérte neki.

1899. január 10-én Paul Bruchesi érsek, amikor Chiniquy már nagyon beteg volt. Ezeket írta az érsek Chiniquy vejének, J.L. Morrin lelkipásztornak:

„Uram, - Azt hallom, hogy Chiniquy úr komolyan beteg, és hogy ő nemsoká meghalhat. Bár ő régen különvált tőlünk, megsem feledhetem el, hogy mi is maradt ő mindig az Egyház szemében /t. i. fölszentelt pap/. Lelkipásztori kötelességemnek tartom, hogy írjak önnek, hogy ha ő látni kívánna engem, örömmel tennék eleget az ő óhajának. Szíveskedjék tudatni vele türelemmel, hogy én tettem meg e lépést, és fogadja legmélyebb érzelmeim e kifejezését. Pál, Montreal érseke. 1899 január 10.” -

Nem helytálló tehát Chiniquynek az az öngazolása, hogy ő az Egyházat azért hagyta el, mert az téves volt. Chiniquyt erkölcstelen üzelvei miatt zárták ki az Egyházból 1851-ben. Chiniquy javulás ígért, más püspököket keresett föl, akiket rábeszélt, hogy vegyék át egyházmegyéjükbe. De 1856-ban újból erkölcstelen üzelvek miatt eltávolították papi működésétől. Swift prot. esperes írta egyszer:

Ha a pápa a kertjét gyomlálja, mindig hozzánk dobálja át a gyomot. Ez az állítás sem igaz, de mindenesetre jellemző és keserű megbélyegzés, mert a pápa ilyet nem tesz, viszont az odakerült gyomot mégis igen értékes növényként becézik odaát.